

tebestanden. Det skyldes ikke mindst risikoen for konsekvenser af eventuelle ændringer af fiskerimønsteret som følge af, at 80 mm fiskeri nu er tilladt i det udvidede område.

Jeg vil gerne nævne, at flere delegationer trods alt havde sympati for Danmarks synspunkter under rådsmødet, og bl.a. England afgav en erklæring, der dokumenterer, at der blev lyttet til de danske synspunkter omkring specielt flytningen af grænsen for 80 mm fiskeri i Nordsøen.

Det er regeringens holdning, at Danmark bør intensivere arbejdet for at indbygge større bæredygtighed i fiskeripolitikken fremover. På trods af et utilfredsstillende resultat på rådsmødet den 30. oktober er jeg overbevist om, at vi fra dansk side har mulighed for at præge dagsordenen for en mere bæredygtig fremtid i fiskeripolitikken.

Jeg ser det derfor som regeringens opgave at tage initiativ til at foretage en nærmere vurdering af beslutningernes konsekvens og af fladfiskebestandens udvikling på længere sigt. Regeringen er indstillet på i samarbejde med Danmarks Fiskeriundersøgelse at fremskaffe nye og bedre informationer, som kan danne grundlag for en bedre forvaltning af fladfiskebestanden i fremtiden.

Jeg vil desuden lægge op til, at der i et bredere europæisk perspektiv med deltagelse af de øvrige medlemslande og Kommissionen gennemføres et projekt omfattende det samlede forvaltningsregime for fladfiskefiskeriet i Nordsøen. Jeg er overbevist om, at et sådant projekt må være i alle parter interesse, og det ville være den bedste mulighed for at belyse mulighederne for en mere positiv udvikling af bestandene af fladfisk i Nordsøen. Jeg mener, det vil være den rigtige vej frem, hvis Danmark skal opnå reelle fremskridt i forvaltningen af fladfiskefiskeriet.

Regeringen mener, at vi fra dansk side har en vigtig opgave i at skabe en holdningsændring hos de øvrige medlemslande for at sikre en mere bæredygtig forvaltning i fremtiden.

I den offentlige debat bliver bæredygtigheden gjort til et nøgleord i den danske holdning til fiskeripolitikken. Jeg er faktisk meget tilfreds med, at der i fiskerierhvervet og blandt Folketingets partier tilsyneladende har dannet sig en fælles holdning til, at fiskeripolitikken skal føres på et bæredygtigt grundlag. Det er jo helt i overensstemmelse med de synspunkter, som

jeg på Danmarks vegne har tilsluttet mig på Nordsøkonferencen i Bergen tidligere i år.

Jeg vil gerne afrunde min besvarelse med en opfordring til, at alle involverede parter, dvs. fiskerierhvervet, de politiske partier, forskningsmiljøer og regering arbejder tæt sammen på at definere rammer og kriterier for en bæredygtig fiskeripolitik og søge den gennemført på en afbalanceret måde inden for EU til fordel for dansk fiskeri.

Forhandling

Kent Kirk (KF):

Jeg vil gerne takke ministeren for besvarelsen.

Jeg tror, det er vigtigt, når man taler om rødspættefiskeriet i Danmark, at man også betragter det ud fra en historisk synsvinkel. Det er jo i virkeligheden rødspættefiskeriet, der har været grundlaget for dansk fiskeri i Nordsøen, og før man begyndte at tale om fiskeripolitik, har der derfor blandt fiskerne og dem, der har interesseret sig for fiskeriet, altid været en diskussion om, hvordan man kan sikre et bæredygtigt fiskeri af rødspættebestanden.

Der har også, før vi kom ind i EF, blandt de danske fiskere været vilje til at fastsætte tekniske regler for rødspættefiskeriet på et højt beskyttelsesniveau, og derfor betragter jeg denne debat som et led i den udvikling, dansk fiskeri har gennemgået gennem de sidste 100 år. Det er jo rødspættefiskeriet og snurrevodsfiskeriet, der blev udviklet i begyndelsen af dette århundrede, der har dannet grundlaget for det fiskeri, vi har i Danmark i dag.

Vel har rødspættefiskeriet ikke den samme økonomiske betydning i dag som før i tiden, men jeg synes, det er vigtigt at holde sig for øje, at netop bæredygtigheden i dette fiskeri har været et af diskussionsemnerne, og der har været vilje til at sikre den fra dansk side. Derfor havde vi også i 1960'erne og 1970'erne et højt mindstemål for rødspætter her i Danmark, og efter at vi kom med i EF i begyndelsen af 1970'ere og man begyndte at lave en fælles EF-fiskeripolitik i 1976, var der et ufravigeligt krav fra dansk side, at man skulle have et EF-beskyttelsesniveau, som lå på linje med det danske. Det lykkedes også for de skiftende fiskeriministre i slutningen af 1970'erne at få etableret et højt og godt beskyttelsesniveau.

Jeg synes også, vi kan konstatere, at det har givet resultater, for vi har jo faktisk haft en rela-